

BRÁNA

měsíčník sboru Českobratrské církve evangelické
v Praze-Braníku

XXIII. ročník

číslo 3/březen 2017

VÍTEJTE!

Pravidelný sborový program

Neděle	9.30	bohoslužby (<i>první neděli v měsíci rodinné, třetí neděli vysluhována sv. Večeře Páně</i>)
	14.00	bohoslužby „Pražské společenství Kristovo“
Úterý	7.30	modlitební setkání
	8.00	společné čtení (<i>C. S. Lewis: Čtyři lásky</i>)
	19.00	PoMlaSG (<i>každé 2. a 4. úterý v měsíci</i>) Křesťanština (<i>každé 1., 3. a 5. úterý v měsíci</i>)
Středa	18.00	biblická hodina
Čtvrtek	18.30	mládež
Pátek	15.30	dorost
	23.00	noční modlitební stráž („Ambasáda Boží“, v ruštině)

Úřední hodiny faráře Jaroslava F. Pechara:

úterý 14.00–17.00, jinak po předchozí domluvě

Sbor Českobratrské církve evangelické

Modřanská 1821/118, 147 00 Praha 4-Braník

Telefon: 244 461 037

E-mail: branik@evangnet.cz

Číslo účtu: 135027438/0300

Variabilní symboly:

111 křesťanská služba

222 salár

333 dar

444 Jeronýmova jednota

555 nepálský student

888 přístavba

web: <http://branik.evangnet.cz>

ZE SBOROVÉHO ŽIVOTA

STARŠOVSTVO

- ... se sešlo v pondělí 6. 3. Jednání se účastnil také **Pavel Novotný**, který sestavoval finanční zprávu za loňský rok a rozpočet na rok 2017.
- Biblický úvod měla **Iva Jungwirthová**.
- Staršovstvo se zabývalo přípravou **výročního sborového shromáždění**. Proběhne v neděli 2. dubna.
- Připravuje se **zvukotěsné okno**, které bude umístěno mezi hlavním sálem a malým sálkem. Umožní maminkám s dětmi lépe sledovat bohoslužby. Rekonstrukce by měla být hotova do Velikonoc.
- Pokračuje **sběrka na přístavbu**. Od roku 2011 do konce února 2017 členové sboru přispěli částkou 3 800 596. V loňském roce to bylo 2 132 000. Staršovstvo srdečně děkuje všem dárcům. Peníze možno kdykoli zasílat na sborový účet 135027438/0300, variabilní symbol 888, nebo hotově odevzdat v kanceláři.
- Příští **schůze staršovstva** bude v pondělí 10. 4. 2017.

zapsal *Jiří Holý*

Z KALENDÁŘE

- 12. 3. bohoslužby, JFP
- 23. 3. bohoslužby, JFP, Večeře Páně
- 26. 3. bohoslužby, Pavel Ruml
- 2. 4. bohoslužby, JFP, rodinná neděle, sborové shromáždění

PŮST JE DOBOU KLADENÍ ODPORU

z homilie papeže Františka na Popeleční středu 2017

„*Obrátte se ke mně celým svým srdcem... obraťte se k Hospodinu*“ (Jl 2,12.13): je to zvolání, kterým se prorok Joel jménem Božím obrací k lidu; nikdo se nemohl považovat za vyloučeného: „*Sezvěte starce, shromážděte děti i kojence, [...] ženicha [...] i nevěstu*“ (v.6). Veškerý věřící lid je svolán, aby se vydal na cestu a klaněl se Bohu, „neboť je dobrotivý a milosrdný, shovívavý a plný lásky“ (v.13).

I my chceme přisvědčit této výzvě, chceme se obrátit k milosrdnému Otce srdci. V tomto období milosti, které dnes zahajujeme, znovu hledíme na Jeho milosrdenství. Postní doba je cesta, která nás vede k milosrdenství, jež vítězí nade vším, co nás chce zdeptat nebo redukovat na něco, co neodpovídá důstojnosti Božích dětí. Postní doba je cestou z otroctví ke svobodě, z utrpení k radosti, ze smrti k životu. Popelec, se kterým se vydáváme na tuto cestu, nám připomíná náš původ. Byli jsme vzati ze země, byli jsme učiněni z prachu země. Ano, z prachu země, avšak milujícíma rukama Boha, který každému z nás vdechl ducha života a chce tak činit nadále. Chce nám dávat dech života, který nás chrání před jinými druhy dechu. Před dusivou dýchavičností vyvolanou naším sobectvím, dusivou dýchavičností způsobenou malichernými ambicemi a tichou lhostejností; dýchavičností, která dusí ducha, omezuje horizont a umrtvuje tlukot srdce. Boží dech života nás chrání před touto dýchavičností, která zhasí naši víru, ochlazuje naši lásku a odnímá nám naději. Žít postní dobu znamená toužit po dechu života, který nám uprostřed bahna našich dějin nepřestává podávat náš Otec.

Boží dech života nás osvobozuje od této dýchavičnosti, kterou si častokrát neuvědomujeme a kterou jsme si dokonce zvykli „normalizovat“, třebaže její účinky jsou patrné. Připadá nám „normální“, protože jsme si zvykli, že dýcháme vzduch rozředěný naděje, smutku a malomyslnosti, dusivý vzduch paniky a nevraživosti.

Půst je dobou kladení odporu. Odporu proti dýchavičnosti ducha zamořeného lhostejností, ledabylým chápáním druhého jako toho, do něhož mi nic není, a každým pokusem o zlehčování života zejména těch, kdo na svém těle nesou tíži mnohé povrchnosti. Postní doba je odporem proti toxickému znečišťování prázdny a nesmyslnými slovy, neomalenou a unáhlenou kritikou, zjednodušujícími analýzami, které nejsou s to dobrat se složitosti lidských problémů, zejména těch nejvíce trpících lidí. Půst je dobou odporu. Odporu proti dýchavičné modlitbě, která uklidňuje naše svědomí, proti almužně, která

nás naplňuje zadostičením, a proti postění, které skýtá pocit uspokojení. Půst je dobou kladení odporu proti dýchavičnosti rodící se z intimismu, který vyobcovává, nechce dosáhnout Boha a odtažuje se od Kristových ran, které jsou přítomny v ranách Jeho bratří; tedy z takové spirituality, která redukuje víru na kulturu ghetta a vyobcovávání.

Postní doba je dobou paměti, dobou přemýšlení a tázání: co by z nás bylo, kdy nám Bůh zavřel dveře? Co by z nás bylo bez Jeho milosrdenství, které nám neúnavně odpouští a vždycky nám dává příležitost k novému začátku? Postní doba je dobou tázání: kde bychom byli bez pomoci mnoha mlčenlivých tváří těch, kdo nám tisícerými způsoby podali ruku, velmi konkrétními skutky nám vrátili naději a pomohli znovu začít?

Postní doba je dobou návratu k dýchání, je dobou otevření srdce dechu Jediného, který je schopen proměnit náš prach v člověčenství. Není to doba pro trhání si šatů tváří v tvář zlu, které nás obklopuje, ale spíše k vytváření prostoru pro dobro, které můžeme prokazovat ve svém životě tím, že se zbavíme toho, co nás izoluje, uzavírá a paralyzuje. Postní doba je čas soucitu – řečeno spolu se Žalmistou: „*Vrať mi radost ze své ochrany [Hospodine] a posilni mou velkodušnost,*“ abychom svým životem zvěstovali tvou chválu (srov. Ž 51,14) a aby se prach, kterým jsme, mocí tvého dechu života stal „prachem, který miluje“. Amen

(z textů, o kterých hovoříme na biblické hodině)

*Nechte maličkých, aby si ten obrázek vybarvili jak chtějí. ☺
(viz Mt 19,14)*

Tehdy byl Ježíš Duchem vyveden na poušť, aby byl pokoušen od ďábla. Postil se čtyřicet dní a čtyřicet nocí, až nakonec vyhladověl. Tu přistoupil pokušitel a řekl mu: „Jsi-li Syn Boží, řekni, ať z těchto kamenů jsou chleby.“ On však odpověděl: „Je psáno: „Ne jenom chlebem bude člověk živ, ale každým slovem, které vychází z Božích úst.““ (Mt 4,1–4)

JAN AMOS KOMENSKÝ

nám má stále co říci

(28. března 2017 – 425. výročí narození)

- ☞ Nehovoř o všem, cos v životě poznal, nevěř všemu, co jsi slyšel, nedychti po všem, co jsi viděl! Nechtěj umíš cokoli, dělej to, co dělat máš.
- ☞ Zabraň svým rtům mluvit drzé a prostořeké řeči. Važ si slov svého přítele, následuj příkazu Páně.
- ☞ Ke všem lidem buď přívětivý, ale střež se jednat úlisně! Pokrytci sklídí hanbu. Běda těm, kdo učí lživě.
- ☞ Spravedlivě měř sobě, svému příteli i svým druhům. Važ si i jmění svých nepřátel, nebež a nedychti po něm.
- ☞ Zmužile se chápej práce a pokračuj v ní poctivě; lenost je poduškou hříchu, zahálku pojmi v nenávist.
- ☞ Cvič se v trpělivosti mlád. Tak se staneš pánem svých časů, které často bez ustání v trudu a trpkosti běží.
- ☞ Prokazuj dobrotu a milosrdenství, jak chce Otec náš nebeský, pomáhej vždy a všude. Bůh sám tě jednou odmění.
- ☞ Odpouštěj urážky a buď vždy pánem svého hněvu! Jestliže jsi však někomu ublížil, pospěš napravit křivdu!
- ☞ Poctivě vždy konej dobré, závist a nenávist zavrhni; nedbej slov utrhače a zůstaň vždy čestným přítelem.
- ☞ Štítím ti buď vždy pravda! To bude šlechtit tvůj život. Lež je každému muži hanbou, každému dítěti zkázou. Sám přijdeš na to, že nade vše vzácný je ráj srdce, že jedno potřebné ti nevezme žádná moc. Pokladem, který nikdy neztratí cenu, je ctnost.

(vybrala Rut Nývltová)

O MANŽELSTVÍ

"Kost z mých kostí nebo Marťan? S trochou nadhledu o tom, proč mnohá manželství jsou spíše bojištěm než oázou."

Ve středu 15. února se v našem kostele ČCE v Braníku konala velice zajímavá přednáška **Mgr. MUDr. Jiřího Kordy**, faráře římskokatolické farnosti na Lhotce. Byla to prezentace (vlastních i citovaných výroků) s velice vtipným komentářem jednotlivých bodů, promítaných na plátno v čele kostela.

Mezi posluchači byla mládež, novomanželé i ti, kteří už pár roků zakoušejí radosti i strasti manželského života. Přišla i řada seniorů, kteří si během přednášky uvědomovali, co „tenkrát“ udělali špatně.

Přednáška začala v pravém slova smyslu „od Adama“. Po biblickém příběhu Adama a Evy následovaly panely s výroky, týkajícími se dalších dvojic – tedy i nás.

Z prezentace:

MANŽELSTVÍ JE VZTAHEM DVOU LIDÍ

I když oba mluvíme česky, ve skutečnosti oba mluvíme odlišnými „sociálními“ jazyky

Dva „živočišné druhy“

- **muž** je více zaměřený na věci, na prosazení pravdy, je racionálnější; chce mít uvařeno, uklizeno, upravenou ženu, sex kdykoli, obdiv, nezatěžovat starostmi
- **žena** je zaměřená na vztahy, na komunikaci, je citovější, hůř snáší nudu a osamělost, chce si v manželství popovídat, chce duševní porozumění, chce, aby manžel vycítil, co ona potřebuje, aby jí vyjadřoval lásku

- Žena a muž mají jinou míru subjektivní odpovědnosti (za rodinu × za zeměkouli)
- **počáteční mylné názory** (svého muže změním, má žena bude stále stejná, moje maminka má vždycky pravdu, budeme mít geniální a poslušné děti, neshody, rozpad manželství nám dvěma nehrozí)
- **počáteční chyby** (věděla jsem, že to není dobré, ale věřila jsem, že se to časem poddá, už jsme si na sebe zvykli, měla jsem strach, že se nevdám, nepostavili jsme rodičům hranice)

Konflikt – nesoulad mezi stranami

- **zbraně konfliktu** (křik, ironie, pláč; metoda „Švejka“, mlčení, fyzické násilí, nehraný nezáměr = konec vztahu)
- **prevence konfliktu** – vztah se musí stále udržovat a rozvíjet, úcta k druhému, naslouchat, pečovat a být opečováván, duševní a fyzická hygiena
- radosti běžného dne, komunikace, kultura domácnosti a odpočinku (ne workoholismus)
- každodenní úsilí o harmonii
- uvědomění si různých „sociálních“ jazyků
- presumpce dobrých úmyslů (nejen já miluji ji, ale i ona miluje mne a chce pro mne to nejlepší)
- vyváření pohody (zbytečně „neprudit“)
- pozornost zásadním otázkám po smyslu a skutečných příčinách sporu
- je třeba používat při řešení problémů „zbraně konfliktu“?
- uvědomujeme si, že důvod hádky může být jinde než při hádce tvrdíme?
- připouštím, že důvod sporu může být i na mé straně (v mé konfliktnosti nebo podbízivosti)?
- umění usmiřování

*„Já, ..., odevzdávám se tobě, ..., a přijímám tě za manželku.
Slibuji, že ti zachovám lásku, úctu a věrnost, že tě nikdy neopustím,
a že s tebou ponesu všechno dobré i zlé až do smrti.
K tomu ať mi pomáhá Bůh.
Amen.*

ROZHOVOR S PAVLÍNOU RADOVOU,

ředitelkou Bratrské školy^{*)}

■ *Paní ředitelko, vítáme vás na stránkách sborového časopisu Brána. Blíží se zápis do prvních tříd. Jaké děti zvete do vaší školy: Věřící? Evangelíky?*

Naše škola je otevřena všem dětem. Vítáme se stejným zájmem jak děti z křesťanských rodin, tak z rodin, kde rodiče uvádějí, že nechodí do kostela, ale v něco věří, sami hledají. Nebo chtějí svým dětem dopřát, co sami nemohli zažít, biblické hodiny ve škole, školní bohoslužby. Sami se často k takovým akcím přidávají. To vnímám jako velké poslání.

■ *Co by si měl budoucí prvňáček a jeho rodiče vzít k zápisu s sebou?*

K zápisu by si každý prvňáček měl vzít s sebou dobrou náladu, zdravé sebevědomí a chuť poznávat, zkoumat, vědět. Jinak je potřeba jeho rodný list a občanský průkaz rodiče.

■ *Jak se promítá křesťanské zázemí školy do běžné výuky? Je třeba povinné náboženství nebo bohoslužby?*

Nemáme předmět náboženství, ale jednou měsíčně přichází do školy pan farář z patronátního sboru U Jákovova žebříku, bratr Kolář, a ve všech ročnících má postupně biblickou hodinu. Je to v rámci výuky, účastní se tedy všechny děti.

Tradicí, bez které by snad ani školní rok nezačal a následně i neskončil, jsou školní bohoslužby. 1. září zahajujeme školní rok společnou bohoslužbou s rodiči, zpíváme, představujeme nové žáčky a s požehnáním se rozcházíme do tříd. 30. června se zase bohoslužbou loučíme s dětmi a s požehnáním odcházíme na prázdniny. Tyto bohoslužby máme na zahradě a jsou to hluboké chvíle. Na píáno nás doprovází bratr Miloš Rejchrt. Ten s námi tráví i takové chvíle, jako jsou školy v přírodě, zahradní slavnosti, táboráky, divadlo... Jak sám říká, společný zpěv nahradí i modlitbu, zvláště u dětí. Před Vánoce a Velikonocemi chodíme na bohoslužbu k Jákovovu žebříku. Není to povinné, ale již se nám několik let nestalo, aby děti nešly úmyslně do školy.

■ *Co byste rodičům budoucích prvňáčků vzkázala?*

Co bych vzkázala? Milí rodiče, začíná Vám nová etapa v životě s Vašimi dětmi. Nebojte se toho. Někdy bych doporučila mírnit ambice vložené do dětí. Berte to jako výzvu a užívejte si to. Nesrovnávejte svoje děti s jinými dětmi

^{*)} Bratrskou školu zřizuje ČCE

ani sourozenci, pouze je se sebou samými. Děti povzbuzujte – jak zní staré rčení, že trpělivost růže přináší, platí při nástupu do školy stoprocentně. Vyberte si takovou školu, které budete věřit, a té svěřte svoje dítě. Je to nádherná doba s vlastním dítětem znovu objevovat svět písmen, číslic, informací...

Děkuji vám moc za odpovědi a přeji požehnání a radost z práce s dětmi.

Lenka Pecharová

STRÍPKY Z MLÁDEŽE

Únor

9. 2. JAKUB DRÁPAL: KŘESŤANSTVÍ V USA

Ideál, ke kterému americké křesťanství směřuje, je zakotvení v osobním přístupu k Bohu, a tak se zde vedle evangelikálů scházejí i lidé naklonění spíše agnosticizmu. Křesťanství není zdaleka tak izolované jako v Česku a v Americe jsou křesťané, co stojí na velmi opačných stranách. Potkáme křesťany silné demokraty a křesťany silné republikány – a krásný je, že jsou schopni se v některých věcech spojit a někdy se třeba sejdou ke společné modlitbě.

16. 2. BLAF: BOŽÍ NÁROK

Každý člověk má na sebe nějaký nárok. Něco, co mu tak nějak vštíplí rodiče, nebo co pocítil v okolí, že po něm chtěli – třeba „chci mít samý jedničky“ nebo „chci být strašně hodný“. Jak po tom stále víc toužíme, máme pocit, že něco *musíme*. Mně ale připadá, že úplně první krok k božímu nároku je uvědomit si, že to, co po nás Bůh chce, může být něco úplně jiného, než ten nárok, který z jakéhokoliv důvodu tak nějak máme. A považovat něco za Boží nárok může být ještě mnohem horší, než nic.

23. 2. JARDA: BOŽÍ TROJICE V HISTORII CÍRKVE

Náběh k tomu, co se poté nazývalo Boží trojice, zmiňuje první kapitola Janova evangelia, když pro Ježíše používá slovo logos. My, když slyšíme „Boží logos“, tak si představíme nějaký výrok, ale těm židovským uším to okamžitě rozezní: „něco, co bylo ještě před stvořením světa, boží ruce co daly světu řád, superextraduchovní mocnost – snad i bytost“. Jan tedy pak říká: *Tohle*

slovo, skrze které byl stvořen svět, se stalo tělem a přebývalo mezi námi, to je ten Ježíš. Já si vzpomínám, když jsem na to na fakultě přišel – a mě to napadlo, myslel jsem si, kdovíjakej génius nejsem – a pak jsem zjistil, že se to učí děti v neděle.

Daniel Amos Friedrich

NOEMOVA ARCHA

Ve dnech 24.–25. 2. se 15 branických dorostáků vrhlo do Noemovy archy. ☺
Co tím mám na mysli? **Dorostovou výpravu!**

S našimi dorostáky jsme trénovali znalosti a dovednosti na závod *Biblická stezka*. Po dorostovém programu na téma sv. Martin se děti vrhly na ošetřování raněných a nemocných plyšáků v rámci dovedností první pomoci a zdravotvů. Statečně resuscitovaly utonulé medvědy a obvazovaly jim tepenné a žilní krvácení. Dokázaly i jeden druhého uvést do stabilizované polohy.

Další trénink spočíval v opakování biblických znalostí v rámci hry „*Znáš Bibli?*“ – na motiv známé hry „*Kvíz o Evropě*“ – 8 týmů dorostáků bojovalo o získání co nejvíce bodů – „chechtáků“!!

V sobotu nás čekala návštěva Noemovy archy (expozice Nové budovy Národního muzea) – děti se seznámily s mnoha zajímavými zvířaty – jen jediná věc nám tam trochu chyběla – vycpaná zvířata nebyla v této arše v párech. ☺

Odpolední program byl vesměs bojový. MEXESO = městské pexeso!! Staroměstské náměstí se hemžilo policisty, demonstranty (25. 2.) a vedoucími, kteří dětem vydávali obrázky se zvířátky (děti vlastnily obrázek a druhý získávaly od hemžících se vedoucích), mezitím byly chytány a obírány o dvojice kartiček. Všechny své dvojice vyměňovaly za „chechtáky“ = knoflíky, které sbíraly do krabiček. Dorostáci se do hry tak vžili, že pobíhající děti s chrastícími krabičkami zaujaly nejen kolemjdoucí turisty, ale i dohlížející policisty. ☺

Bojovníci si za své „chechtáky“ nakoupili mnoho dobrot a odměn a unavení se vraceli do svých domovů.

Jsmo vděční za oči zářící radostí a herním zápalom každého dítěte, které nám projde pod rukama. Díky Bohu za to!!

*Za tým vedoucích (Tom, Tom, Miki, Věra, Tadeáš, Kiki, Jaruška)
Adéla Bedrníková*

BABINEC SLAVÍ 15. NAROZENINY

JAK TO VLASTNĚ ZAČALO?

V roce 2002 jsem pozvala několik lidí, o kterých jsem věděla, že řeší tíživou životní situaci, způsobenou samotou, nemocí ... a potřebují povzbuzení. V té době existovalo v Braníku několik mládežnických skupinek, a tak jsme k nim přidali jednu další, netypickou, skupinku starších věkem. Neměli jsme žádné stanovy a předpisy, ani zvláštní požadavky na ty, kdo se k nám přidali. Mohli přicházet i muži.

Někdo přišel jednou, dvakrát, někdo se snažil nevynechat žádné setkání. Měli jsme připravený program, zvali jsme hosty. Proti původním předpokladům, že bude jen velice jednoduché občerstvení, jsme gastronomický repertoár poněkud rozšířily (teď už mluvím hlavně o ženách, muži přicházeli jako hosté). Přesto naše schůzky nebyly jen plané tlachání při kávičku. Důležitou součástí každého setkání bylo sdílení, hledání pomoci. To odpovídalo prvotním úvahám.

ZE ZPRÁVY Z ROKU 2007:

Je mi jasné, že základem všeho v křesťanském sboru je výklad Písma a svátosti. Bez toho by to nešlo. Proto také chodíme do kostela.

Ale lidé potřebují i kousek člověčí blízkosti. Jinak by jim stačilo poslechnout si bohoslužby z rozhlasu. Ideální by bylo, kdybychom všichni všechny znali a věděli o sobě něco víc, než jak se jmenujeme. V kostele se na sebe usmíváme, pozdravíme se, podáme si ruku. Jenže pak týden nic. A příští neděli zase nezávazný úsměv. Na to, abychom byli blízkými přáteli všem, nemáme kapacitu. Každý potřebuje vědět, že má někoho, kdo je mu oporou a že má někoho, za něhož je i on odpovědný.“ Potřebuje bližší okruh přátel.

Během let přicházely další ženy. Náš počet vzrůstal, přidávaly se další „novodůchodkyně“.

A KDY VZNIKL „BABINEC“?

V roce 2010 na prvním BraníXobě, kdy k velkému pobavení diváků vystoupila ne jedna žena, přihlášená do programu, ale hned celá skupina. Představily jsme se dlouhou písničkou:

Dovolte, abych vám představila
seskupení zvané babinec.
Osm let už v Braníku se schází,
uběhlo to, než bys řekl „švec“.

A tak tedy, pěkně od začátku:
kdysi dávno, bylo, nebylo,
s požehnáním Honzovy skupinky
společensví to se zrodilo.

Přišel dopis: proč by jenom mladí
měli hledat v druhých oporu –
moudří lidé i nám starším radí:
problém řešte s bratry u stolu.

Výzvu přijal, komu nestačilo
nedělní úsměv, ruky podání,
ten, kdo věděl, že by potěšilo
mít přátele i do všedních dní.

Tak postupně vznikla naše milá,
„starších věkem“ zvaná skupinka;

I v dalších letech jsme vystoupily na BraníXobě – to znamená celkem 8 scének, které jsme vymyslely a zahrály.

V roce 2012 přišla na naši schůzku i redaktorka rádia Regina, která s námi natočila několik krátkých vstupů pro Senior klub. RČ

řada lidí ji pak navštívila,
na každého zbyla vzpomínka.

Do dneška, když jídlo na stůl dávám,
vzpomenu, že požehnání jím,
při žehlení zase očekávám,
že vztah k druhým dobře vyhladím.

V našem kroužku nejsou jenom ženy -
i s muži jsme rády pospolu.
Jen nesmí být nikdy zaskočení
Výzvou: „holky, jde se ke stolu“

Mnozí ještě rádi vzpomínáme
jak pesach jsme spolu slavili
Pavel četl texty předepsané
my beránka s býlím vařily.

Za ta léta různých třicet lidí
sdílelo se s námi u stolu
někdo přišel dvakrát nebo jednou,
ostatní jsou častěj pospolu. atd.

TOUŽIT PO JEDNOTĚ

Toužíme odhalit své nitro, i když je to věc, která nás nejvíce ohrožuje. A toužíme po sebeodhalení druhého člověka. To je síla sexuální interakce, intimní mezilidská výměna.

My, západní muži, jsme byli cvičeni k tomu, abychom se nesdíleli, neboť jsme byli – zvláště jako kněží – cvičeni, abychom nikdy nevypadali jako slabí, ale naopak abychom vše měli pod kontrolou. Být před Bohem slabí a jednoduše k Bohu mluvit ze srdce se nám zdá obtížné. Je pro nás snazší mluvit o Bohu než mluvit k Bohu.

Většina spontánních modliteb, které slyším, má formu skupinového oznámení namísto osobního oslovení v druhé osobě.

Mnozí z nás si myslí, že modlitba znamená meditovat o dobrých, svatých, církevně „správných“ myšlenkách, nebo že je to příprava promluv, kde se vše pěkně odehrává nahoře v hlavě. Ale pročpak jako synové a dcery nepromlouváme ke svému Otci přímo, zejména když víme a věříme, že „on tam je“?

Promlouvat k Bohu vyžaduje přístup dítěte. Jestliže se ovšem budeme pořád držet ve střehu, pak nemůžeme mluvit jako dítě ke své matce.

Richard Rohr

POZVÁNKA

na jubilejní výstavu

Davidu Vávry „Běžet s domy“

v pražské Galerii Jaroslava Frágnera

(15. března až 30. dubna 2017)

Součástí budou i komentované prohlídky s autorem.

Z ROZHOVORU RADIOŽURNÁLU S DAVIDEM VÁVROU:

■ *Co lze na výstavě vidět?*

Asi moji tvorbu v rámci architektury, je to takový sběr za posledních pětadvacet až třicet let. A protože můj život je trošku takový běh, a to i fyzický, tak tam budou i čísla z různých dálkových běhů. A mezi tím tam budou samozřejmě jednotlivé projekty, modely, ale i grafické básně.

■

OBSAH 3/2017

Vítejte	2
Ze sborového života	3
staršovstvo, kalendář	
Půst je dobou kladení odporu	4
z homilie papeže Františka	
Jan Amos Komenský	6
nám stále má co říci	
O manželství	7
s paterem Kordou	
Rozhovor a Pavlínou Radovou,	9
ředitelkou Bratrské školy	
Střípky z mládeže	10
Noemova archa	11
(dorostová výprava)	
Babinec	12
slaví 15. narozeniny	
Toužit po jednotě	14
Pozvánka	14
na výstavu Davida Vávry <i>Běžet s domy</i>	
Obsah a tiráž	15

BRÁNA

měsíčník pro členy a příznivce sboru ČCE Praha-Braník

XXIII. ročník, číslo 3/březen 2017

Vychází každou 3. neděli v měsíci

Redakce: Růžena Černá, Jarka Pecharová

Redakční rada: Jiří Holý, Jaroslav F. Pechar, Aleš Drápal

Sazba: Miloš F. Pechar, kesolim@seznam.cz

Archiv časopisu: <http://branik.evangnet.cz/brana.php>

Redakční uzávěrka časopisu je vždy 2. neděli v měsíci,
příspěvky předávejte redakční radě nebo e-mailem: mscerny@volny.cz.

Autorům děkujeme za články i fotografie.

